

Naše mislice

VSEBINA

4 - 7 | ZAPOSLOVITEV

8 - 12 | SAMOSTOJNOST

13 - 15 | TEKMOVANJA

16 - 17 | PROSTOČASNE DEJAVNOSTI

18 - 42 | DOŽITEVJA

43 - 49 | SODELOVANJE Z DRUGIMI

50 - 54 | BESEDA ZAPOSLENIH

55 - 57 | ZGODBA

58 | ŽELJE 2018

59 | TEŽKE BESEDE

Naše mislice: Letno glasilo VDC Murska Sobota

Uredniški odbor:

Angela Benko Lang

Liljana Novak

Silva Felkar

Lektorirala: Anamaria Pivar

Računalniško oblikovanje: mag. Silva Bohnec

Naslovnica: Fotografije izdelkov vseh štirih enot VDC Murska Sobota

Fotografije: Arhiv VDC Murska Sobota

Tisk: Tiskarna Arma, Glavna ulica 1, 9220 Lendava

Naklada: 200 izvodov

Murska Sobota, december 2017

Dragi bralci!

Z velikim veseljem vam sporočamo, da je izšlo 15. glasilo Naše mislice.

Letos smo se odločili, da večino člankov zapišemo v lahko berljivi obliki.

Pri tem smo izhajali iz naših uporabnikov in njihovih pravic do lahkega branja.

V našem zavodu smo na tem področju aktivni že nekaj časa.

S projektom Bralne vezi želimo zagotoviti bralcem, ki težje berejo in razumejo navadna besedila, večjo dostopnost do kulturnih vsebin in socialno vključenost v družbo.

Leto 2017 nam je prineslo veliko zanimivih zgodb.

Ustvarjalci prispevkov so jih zapisali in dogodki so znova oživali, saj so jih opisali doživeto in ustvarjalno.

Izvedeli boste, kako preživljajo dneve, kaj so dosegli in kako se odločajo. Ob tem se niso pozabili smejati, se povezovati in si vedno najti čas za stisk roke.

Razkrivajo, kako skrbijo za svoje zdravje, se družijo in sklepajo nova prijateljstva.

Ob branju prispevkov boste začutili njihovo neposrednost, iskrenost in toplino.

Ob prihajajočih praznikih vam želimo, da najdete čas zase, družino in prijatelje ter za veselje.

Uredniški odbor

Prispevki uporabnikov v glasilu so zapisani na lahko berljiv način.

ZAPOSLOITEV V OBI-ju

Matej Celec, enota Murska Sobota

Razveselil sem se, da grem delat v OBI.

Tudi Franci, Bojan in Dimitrij so se odločili za delo v OBI-ju.

Trgovina je velika, dela je dovolj za vse nas.

Opravili smo tečaj iz Varnosti pri delu.

Za varnost moramo nositi delovne rokavice.

Obuti si moramo čevlje z železno kapico.

Delamo od 8. do 13. ure.

Ob 10.30 imamo malico.

Pripelje jo šofer Roman.

Dobili smo kartice z imenom.

Kartice imamo vedno s sabo.

Ob prihodu in odhodu se **štempljamo**.

Naučili smo se delati z ročnim viličarjem.

Viličarja kličemo Rudek.

Z Rudekom dvigujemo in vozimo robo.

V trgovini urejamo police.

Naučili smo se sestavljati vrtno pohištvo,
kosilnice in žare.

Skrbimo za rože.

Tudi kupcem radi pomagamo.

Nakupljene stvari jim odnesemo do avta.

Naši novi sodelavci so prijazni.

Radi se družimo z njimi.

V OBI-ju imamo priložnost zaslužiti nekaj več denarja.

ZELENI PROGRAM

Roman Krapec in Mario Olah, enota Murska Sobota

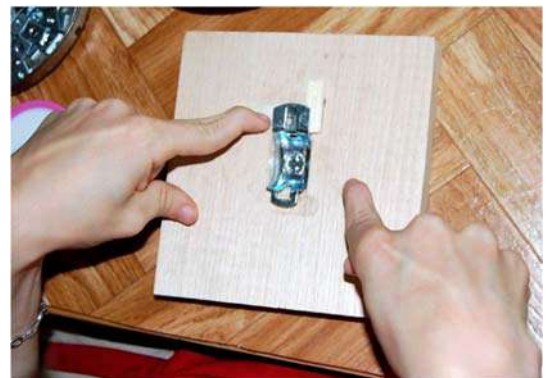
V zelenem programu opravljamo dela,
ki jih starejši težko zmorejo.
Pokosimo jim travo s kosilnico.
Pomagamo na vrtu ali pospravimo drva.
Sosedje so veseli, ko pridemo k njim.
Ponudijo nam napitke in pecivo.
Radi se pogovarjajo z nami.
Zdaj že vsi sosedje vedo, da smo dobri delavci.
Delamo na svežem zraku, to nam paše.
Je ena vrsta telovadbe, ki je tudi koristna.
Po dobro opravljenem delu se boljše počutimo.

SPLAČA SE

Tjaša Bukovec, enota Ljutomer

Ob prihodu v VDC sem prebiral fižol.
Pozneje sem pakirala objemke v škatlo.
Vedno sem pa želela šrajfati objemke.
Matjaž mi je pomagal izpolniti željo.
Naredil je dva pripomočka za objemke.
Zdaj šrajfam male in velike objemke.
To delo je fajn. Moram se fejest potruditi.
Gre mi zelo dobro.
A se splača, saj dobim večjo nagrado.

VESELI SMO, DA IMAMO NOVO DELO

Milan Špilak in Vesna Bukovec, enota Lendava

Milan:

Imam novo delo – palice.

Ko sem prišel domov, sem to povedal mami, ajteku in Robiju.

Bili so veseli.

Ko pridem v delavnico,

se vsedem in začnem delati.

Na palice dajem tesnila.

To me je naučila Vera.

Med delom poslušam muziko.

Delam, dokler Vera in Renata ne rečeta,

da bo treba iti domov.

Na koncu meseca dobim **pejneze**.

Kupim si čokolado.

Če bi Silva rekla, da ne bo več palic, bi bil žalosten.

Vesna:

Moje delo je, da s **štuplinov** trgam plastiko.

Ko delam v delavnici, poslušam muziko.

Tako mi čas hitro mine.

Ko Renata reče, da gremo domov, bi jaz še delala.

Mami in atiju sem povedala kaj delam.

Oba sta se smejala.

LEVČKI OBJEMČKI

Uporabniki šiviljske delavnice, enota Murska Sobota

Levčke objemčke izdelujemo za Hospic.

S Hospicem sodelujemo že nekaj let.

To društvo pomaga žalujočim.

Levčke šivamo za otroke, ki so izgubili svojce.

Lepo je, da jih naši objemčki potolažijo.

Objemajo jih okoli pasu, da se otroci počutijo varno.

Levčke pripravljamo v šiviljski in ustvarjalni delavnici.

V šiviljski delavnici krojimo in šivamo levčke.

V ustvarjalni delavnici pa levčke polnimo s peno,

da so lepo mehki.

Letos so nas presenetili.

Pripeljali so čarodeja Albina.

Čarodej nas je razveselil s svojimi vragolijami.

ZLAGANJE BRISAČ

Davorin Halec, uporabnik enote Gornja Radgona

Letos smo dobili novo delo.

Zlagamo brisače.

Pri tem delu sem zelo zadovoljen.

Želim si, da bi bilo tega dela še več.

Najraje nalagam pakete brisač na palete.

Pomagam tudi pri vsem drugem.

Z AVTOBUSOM SAM DO NEMČIJE

Marcel Arvaj, BE Ljutomer

Moja sestra živi v Nemčiji v mestu München.
Ko grem k sestri na obisk, se peljem z avtobusom.
Na avtobusno postajo v Mariboru me pripelje brat.
Tam si kupim avtobusno vozovnico. Počakam avtobus.
Vso svojo prtljago dam v prtljažnik.
In prične se pot v Nemčijo.
Na avtobusni postaji v Münchnu me počaka sestrin mož.
Veselo se pozdraviva. Odpeljeva se na sestrin dom.
Od vožnje z avtobusom sem utrujen. Zato hitro zaspim.
Naslednje jutro imamo zajtrk.
Po zajtrku pa hajd na kolo in po mestu okrog.
Pri sestri v Nemčiji mi je lepo.

ŽIVIM SAMA

Renata Lörinc, enota Lendava

Vanja je rejnica moje hčerke.
Ona mi je pomagala, da sem se preselila v Lendavo.
V Lendavi stanujem v bloku. Tu imam opremljeno stanovanje.
V stanovanju imam nove omare, televizijo, mizo in stole.
V novem domu dobro spim.
Ko se zjutraj zbudim, si naredim zajtrk in skuham čaj.
Pri kuhanju mi pomagata hčerka in Vanja.
S hčerko grem pogosto na sprehod.
V Lendavi se počutim varno, vse okrog je veliko sosedov. Vsi so prijazni.

MOJ OTROK

Martina Zver, enota Lendava

Imam otroka, ime mu je Marsel.

Marsel je star dve leti.

Veliko se smeje.

Večkrat mu zapojem pesem Mi se imamo radi.

Zraven igra na harmoniko.

Zdaj je začel govoriti.

Kliče ati, mamica in lažja imena, kot na primer Ana.

Hodi v vrtec.

V vrtcu se veliko nauči.

Tam se igra s traktorji in avtomobili.

Na igrišču pa se rad vozi po toboganu.

Rad se igra tudi v peskovniku.

Ko je vreme sončno, se sprehajava.

Najraje se sprehajava po parku in po mestu.

Zelo rad opazuje živali.

Živali poboža brez strahu.

Včasih gremo h komu na obisk.

Najprej je sramežljiv.

Potem pa se navadi.

Začne se igrati z drugimi otroki.

Marselu želim vsega, najbolj pa zdravja.

Z njim bi rada zaživela v novem, urejenem in čistem stanovanju.

ODLOČITEV JE BILA PRAVA

Helena Prša in Ana Pahor, enota Lendava

Helena pravi:

Ko sem dobila stanovanje, sem bila vesela.

Stanovanje je lepo.

Ljubica iz Centra za socialno delo Lendava razume, da želim biti sama.

Zdaj sem mirna, zdrava in vesela.

Prej sem bila bolj živčna, **zamorjena** in včasih žalostna.

Na začetku so me skrbeli stroški.

Zdaj mi gre že lepo. Počutim se boljše.

Moja sostanovalka je Ana.

Z Ano si deliva dobro in slabo.

Vsaka ima svojo sobo.

Skupaj pereva perilo, likava in pomivava posodo.

Zelo se trudiva. Stanovanje imava čisto in urejeno.

Ano sem naučila uporabljati plinski štedilnik in pralni stroj.

Naučila sem jo tudi, kako se vklopi **termostat** za kurjavo.

Rada bi se zahvalila vsem, ki so mi pomagali.

Hvala Centru za socialno delo, posebej Ljubici in zaposlenim v VDC Lendava.

Uresničila se mi je dolgoletna želja.

Ana pravi:

Živim s Heleno.

Lahko grem kamor želim. Sama se odločam.

Hodim v Petišovce. Dostikrat komu pomagam.

S Heleno hodiva na sprehode v Turnišče, Hotizo in Lendavo.

Poleti sva se šli kopat v kopališče.

Nikoli se ne kregava. Ne opravlja druga drugo.

Vse se dogovoriva skupaj.

Večkrat se nasmejeva.

V Dobrovniku naju pozna že veliko ljudi. Z vsemi se razumeva.

Še posebej s trgovkami in s sosedi.

Kosilo si vsak dan nosiva iz gostilne Lujza.

Zelo dobro kuhajo. So zelo prijazni.

MOJA NOVA VLOGA

Adrijana Muratova, enota Ljutomer

Lani decembra sem bila na Svetu uporabnikov izvoljena za novo predsednico.

Bila sem presenečena.

Zdaj se počutim veselo in zadovoljno.

Na Svetu uporabnikov vodim sestanke.

Na začetku vedno preberem zapisnik.

Imam še druge naloge.

Zastopam uporabnike iz VDC Ljutomer.

Zato poročam o načrtu dela v svoji enoti.

Udeležujem se sestankov strokovnega sveta.

Na sestanku slišim veliko zanimivih stvari.

Tam poslušam vodje enot in direktorico.

Včasih tudi sama povem kakšno **mnenje**.

Po sestankih se počutim zadovoljno.

Moji domači so ponosni name.

Tudi sama sem ponosna nase.

Upam, da bom čim dlje ostala predsednica.

Želim si, da bom še naprej uspešna.

SKRBIMO ZA SVOJE ZDRAVJE

Dejan Levačič in Andrej Hozjan, enota Lendava

V enoti Lendava se zavedamo pomena zdravja.

Skrbimo za svoje zdravje.

Dejan:

Vsak dan hodim do delavnic in nazaj domov peš.

Hodil bom, dokler imam še zdrave noge.

Zjutraj uživam v svežem zraku.

Ko pridem v delavnice, mi pa paše malo sedeti.

Nato pa spet hoditi.

Občutek je res odličen.

Zelo mi je prijetno, ko grem peš k svojemu prijatelju.

Prijatelj mi ponudi sok in se pogovarjava.

Skupaj gledava televizijo,

igrava Človek ne jezi se ali kartava **šnops**.

Zelo me veseli, da sem pri njem.

Andrej:

Vsak dan pridem peš v delavnice,

domov grem tudi peš.

Rad pešačim na tematskih dnevih.

Imamo zimski, spomladanski in jesenski dan.

Ko hodim v skupini, se družim s svojimi sodelavci.

OSVOJIL SEM ZLATO MEDALJO

Bojan Grut, enota Ljutomer

Maja 2017 sem se udeležil Specialne olimpiade v Murski Soboti.

Tekmoval sem v namiznem tenisu.

Na tekmovanje sem se pripravljaj
v namiznoteniškem klubu Ljutomer.

Treniral sem dvakrat tedensko.

Ni bilo naporno.

Rad treniram in tekmujem.

Na treningih sem običajno igral z boljšimi igralci.

Od boljših igralcev sem se veliko naučil.

Moji občutki pred tekmovanjem so bili dobri.

Pričakoval sem, da bom zmagal.

Na tekmovanju sem odigral tri tekme.

Vse nasprotnike sem premagal z 2:0.

Osvojil sem zlato medaljo.

Ob prejemu medalje sem bil dobre volje in nasmejan.

Medaljo sem kasneje pokazal domačim.

Pospravil sem jo v stekleno omaro.

Ko jo pogledam, se veselim svojega uspeha.

In mi postane lepo.

OSVAJAMO PRVA MESTA

Ekipa malega nogometa Murska Sobota

V nogometni ekipi smo Bojan, Franci, Roman, Mario, Matej, Patrik in Tinček.

Roman je **veteran**. V ekipi je že več kot 20 let.

Veteran pomeni, da je igral že veliko tekem.

Smo v redu ekipa, radi treniramo.

Letos smo tekmovali na treh turnirjih.

Na vseh turnirjih smo zmagali in dobili pokale.

Tekmovali smo tudi v finalu na Brdu.

Na Brdu trenira naša slovenska nogometna **reprezentanca**.

Igrišče in stadion sta nova. Tribune so lepe in moderne.

Na hodnikih visijo fotografije naših nogometašev.

Videli smo tudi dres slovenske reprezentance.

Ko smo igrali pri Čardi v Martjancih, so nas prišli gledat sorodniki in sodelavci iz VDC-ja.

Navijači so pripravili **transparente**.

Takrat smo se imeli še posebej dobro.

MANJ JE VEČ

Klavdija Petric, enota Murska Sobota

Abilimpiada je olimpiada za invalidne osebe.

To ni športno tekmovanje.

Na abilimpiadi tekmuje v ročnih spretnostih.

Odločila sem se, da bom tekmovala v **aranžiranju** cvetja.

Občudujem lepe stvari in obožujem cvetje.

Z mentorico Barbaro sva se dolgo pripravljali.

Vadili sva postavitve cvetja v vaze.

Učila sem se, kako lepo razvrstiti cvetje.

Šli sva k cvetličarju Andreju.

Andrej mi je pokazal, kako se delajo šopki in ikebane.

Na abilimpiadi je vsak dobil cvetje in zelenje.

Dobila sem še lepo vazo v obliki buče.

V vazo sem postavila nekaj cvetja.

Nisem dala preveč cvetja.

Že na začetku sem se odločila,

da ne bo preveč načičkano.

Upoštevala sem pravilo Manj je več.

Svoj izdelek sem ustvarila v dobre pol ure.

Na koncu sem osvojila 3. mesto.

Moj uspeh me veseli.

Nastopila bom tudi na naslednji abilimpiadi.

GREMO NA ZABAVO

Leon Gašpar, enota Lendava

Z uporabniki iz madžarskega VDC-ja smo pripravili gledališko igro.

Naslov igre je Gremo na zabavo.

Nastopali smo v Lentiju.

Judita mi je rekla, naj plešem s punco z Madžarske.

Madžarski fantje so plesali s puncami iz Slovenije.

Zdaj poznam že dosti prijateljev iz Lentija.

Z njimi se rad pogovarjam.

Zanima me kaj delajo.

Z njimi mi je vedno lepo.

PRIPRAVE SO POTREBNE

Simon Rajh, enota Ljutomer

Ko nam Metka prinese obvestilo za planinski pohod,

ga odnesem domov.

Teta ga prebere in mi pove, kdaj grem.

Nahrbtnik mi pripravi ona ali si ga vzamem sam.

Obujem si čevlje, takšne, ki se ne premočijo.

Nazadnje smo šli k **brodu** na Muri.

RADA BALINAM**Katja Laci, enota Lendava**

Šli smo balinat v Dom starejših.

Baliranje mi je postalo všeč.

Že ob prvem metu krogle sem dobila občutek za baliranje.

Oktobra je bil balinarski turnir v Dolgi vasi.

Veselila sem se tekmovanja.

Bila sem nervozna.

Vseeno sem dobro metala.

Na koncu sem v igri posamezno dosegla 4. mesto.

Naša ekipa je zmagala.

Bili smo zadovoljni in srečni.

Turnir se je prehitro končal.

Zmanjkalo nam je časa za druženje.

Ponosna sem, da sem v balinarski ekipi.

Postala bom še boljša balinarka.

BRALNE VEZI

Urška Škraban, enota Murska Sobota

Radi hodimo v knjižnico.

Pogrešali pa smo knjige, ki so primerne za nas.

Začeli smo iskati knjige, kjer niso zapisane otroške vsebine.

Tudi besede bi naj bile lahke.

V knjižnici smo bili na predstavitvi knjige Ogenj in cvetje.

Knjiga je zapisana v lahkem branju.

Lahko branje pravimo tistim knjigam in časopisom, ki jih lažje beremo in razumemo.

Namenjene so invalidom, starejšim in tujcem.

V knjižnici smo predstavili **projekt**.

Poimenovali smo ga BRALNE VEZI.

K sodelovanju smo povabili pisateljico Karolino Kolmanič.

V knjižnici imamo svojo polico.

Na polici so zbrane vse knjige lahkega branja.

Odločili smo se, da bomo sodelovali in osvojili bralno značko.

Prebrati moramo tri knjige in eno pesem.

RAD BEREM

Jože Kovač, enota Lendava

Vera me je vprašala, ali bom sodeloval v bralni znački.

Takoj sem bil za.

Šli smo v knjižnico v Mursko Soboto,

tam je pisateljica predstavila knjigo.

Pripovedovala nam je o svojem življenju.

Z Vero sva šla v lendavsko knjižnico.

Vzela sva vse knjige za lahko branje.

Spomnim se, da je prva knjiga govorila o deklici Mojci.

Med počitnicami sem doma prebral vse knjige.

Ko berem, se počutim zelo dobro.

Tako sem vesel, da se ves tresem.

Še naprej bom hodil v knjižnico.

Izbral si bom knjige o Lojzetu Slaku in o Avsenikih.

Sposodil si bom še kuharsko knjigo Ana kuha.

NASMEJAN ŽE 30 LET

Erik Gorinšek, enota Gornja Radgona

Oktober me je vodja enote povabila na prireditev.

Šel sem. Lepo sem se uredil.

Nisva se dolgo vozila.

Prireditev je bila v Hiši penin Frangež.

Hrana in pijača tam sta bili zelo dobri.

Bilo je dosti ljudi.

Naša enota je dobila **donacijo** Lions kluba Gornja Radgona.

Povedali so, da letos praznujem 30 let dela.

In da vsako jutro nasmejan prihajam v VDC.

Vsi so mi zaploskali.

Želim si, da bi se s klubom še večkrat videli.

Da bi skupaj šli na piknik.

Da bi se družili, plesali in peli.

Bil je lep kulturni program.

Imeli smo se zelo lepo. Zelo mi je bilo všeč.

TO LETO

Helena Lah, enota Gornja Radgona

Zelo rada hodim v službo.

Letos so v naši enoti menjali okna.

Dobili smo nova tla v delavnici.

Prvič sem šla z Marino v knjižnico v Mursko Soboto.

Sposodila sem si knjigo za bralno značko.

Prebrala sem že dve knjigi.

V knjižnico bi še rada šla.

Letos se je poslovila naša vodja Jožica.

Bili smo zelo žalostni.

Malo smo se bali.

Nismo vedeli, kakšno novo vodjo bomo dobili.

Sedaj smo veseli, da smo dobili Majo.

Lepo mi je.

Rada bi, da bi se še naprej tako dobro razumeli v službi.

NA OGLEDU LONČARSKE DELAVNICE

Uporabniki kreativne delavnice, enota Lendava

Prijatelji iz Lentija na Madžarskem so nas povabili v lončarsko delavnico.

Domov smo prišli z lepimi vtisi.

Zapisali smo svoja doživetja.

Pali:

Tam sem videl, kako delajo kozarce in posodo iz gline.

Zanimivo je bilo, tam so bili vsi moji prijatelji iz skupine.

Rad bi še enkrat šel na Madžarsko.

Milan:

Bili smo pri **vogrskemu** lončari.

Delal je lonce.

Veliki se mu ni posrečil, zato je delal male.

Za darilo sem dobil mali lonček s priročem.

Kupil sem vrčke za Živo, Tima, Špelo in Eržiko.

Tadeja:

Na izletu je bilo 5 A.

Še bi šla tja.

NAJ UPORABNICA

Magdalena Feher, enota Lendava

V enoti Lendava vsako leto izberemo Naj uporabnika.

Zaposleni so celo leto spremljali naše obnašanje.

Zanimalo jih je, kako sodelujemo z drugimi,
ali smo pripravljeni pomagati.

Pred razglasitvijo sem non stop spraševala, če bom jaz Naj uporabnica.

Zaposleni so mi rekli, naj bo presenečenje.

In res je bilo.

Na naši prireditvi sem na koncu slišala zvonjenje.

Mislila sem, da gre **pozvačin**.

Zvonila sta Ciril in Branko, pripeljala sta kolo.

Bila sem srečna, saj sem vedela,
da bom jaz Naj uporabnica.

Zdaj je tudi moja fotografija na steni, zraven drugih Naj uporabnikov.

Še naprej bom tako prijazna do drugih.

Pomagala bom, ko bo kdo potreboval mojo pomoč.

Na ta dan se je poslovila tudi naša Vikica.

Šla je v penzijo.

Penzijo si je zaslužila.

VSE JE NOVO

Daniel, Saša, Mitja, Gorazd, Metka in Denis, enota Murska Sobota

Daniel:

Komaj smo čakali, da bo nov prizidek dokončan.

Pred počitnicami smo se preselili.

V pritličju je naša delavnica.

Zgoraj so pisarne in trgovinica z našimi izdelki.

Novo delavnico smo morali pripraviti.

Vanjo smo se preselili uporabniki iz dveh skupin.

Pravimo ji ustvarjalna delavnica.

Delavnica je prostorna in svetla.

Sodelavci na vozičkih se zdaj lažje gibljejo.

Rekli smo, da se uvajamo.

Novo pohištvo, kavč in fotelji so zelo moderni.

Saša:

Skrbim za čistočo.

Pometam in odnesem smeti.

Rad prebiram fižol in naučil sem se šrajfati.

V VDC se pripeljem s kombijem.

Mitja:

V delavnice se pripeljem s kombijem.

Rad sem na svežem zraku.

Zdaj grabljam listje.

Rad se sprehodim po hodniku.

Včasih pogledam k fantom v lesni delavnici.

Gorazd:

Mislil sem, da se bom na novo delavnico težko privadil.

Vendar je tu v redu.

Prej sem bil v kooperacijski delavnici, kjer je bilo bolj tesno.

Zdaj smo v pritličju.

Lažje pridemo ven na dvorišče.

Prostor je večji, tu se lažje gibljem.

Metka:

Novi prostori so mi všeč.

Imamo lep pogled na igrišče.

Denis:

V novi delavnici sem se dosti naučil.

Zdaj polnim plišaste levčke in **štancam** zvezdice za novoletne voščilnice.

Dobil bom dobro nagrado.

S tem denarjem bom kupil vstopnico za koncert.

Ne bom vam izdal za kateri koncert.

Naj ostane skrivnost.

V MURSKI SE VELIKO DOGAJA

Laura Škalič, enota Murska Sobota

V mesecu juniju sem prvič prišla v VDC Murska Sobota.

Komaj sem čakala, da se lahko vključim.

Prej sem bila v CIRIUS- u v Kamniku.

Dobro sem se učila in znam delati z računalnikom.

Izšolala sem se za pomožno administratorko.

V Kamniku sem bila vključena v šiviljsko delavnico

Tudi v Murski Soboti sem se vključila vanjo.

Pri nas v enoti se vedno dogaja kaj zanimivega.

Zelo rada pojem v pevskem zboru.

Prostovoljka Nada mi je pokazala kako se kvačka.

Z Dušanom sem igrala namizni tenis.

Tudi na pohodu ob Muri sem že bila.

Od nekdaj imam rada bočanje, igrala sem že v šolski ekipi.

Lahko se pohvalim,

da sem na državnem tekmovanju premagala kar dve svetovni prvakini.

V prostem času poslušam glasbo,

najraje imam ansambel Pogum.

Posebej pesem z naslovom V Volčjem potoku.

Ta me tudi najbolj pomiri.

Njihove pesmi poslušam preko računalnika,

želim pa si jih slišati v živo.

Nogometni turnir v Martjancih.

29. septembra se je odvijal turnir v malem nogometu. Igrali so ga na malem igrišču na odboj. Naši nogometaši iz VDC Murske Sobote so zmagali vse tekme in osvojili prvo mesto. Navijači iz VDC Ljutomer smo vas spremljali in zato vam čestitamo za prvo mesto na turnirju. Fantje le tako naprej: čestitke tudi trenerju.

Janko Budja

VDC Ljutomer.

POMLAD

Doroteja Kosednar, enota Murska Sobota

DOBRO SE RAZUMEMO

Mateja Raščan, enota Ljutomer

LANI DECEMBRA SEM ZAMENJALA
 SKUPINO V KATERI SE DOBRO POČUTIM,
 TER SE DOBRO RAZUMEMO.
 IMAM PA TUDI NOVO INŠTRUKTORICO
 SUZANO KATERA MI JE ZELO VŠEČ.
 HODILI SMO NA IZLET V LENDAVO
 KJER SMO SI OGLEDALI STOLP
 IMELI SMO PLANINSKI KROŽEK
 KJER SMO ŠLI NA SPREHOD TER
 SE PELJALI Z BRODOM V ORMOŽ PA
 SMO SI ŠLI OGLEDAT ŽIVALI.
 ČEZ LETO PA SE PRAZNUJEMO
 ROJSTNE DNEVE NA KATERIH SE
 IMAMO ZELO LEPO.

MATEJA
 RAŠČAN

DIVJI KOSTANJI

Brigita Škraban, enota Murska Sobota

OBISKAL NAS JE PREŠEREN

Dejan Kelenc, enota Lendava

Na slovenski kulturni praznik je prišel k nam naš največji pesnik.

Dejan:

Ko je prišel France Prešeren, smo izvedli kviz.

Kviz o njegovem življenju.

Dijana je prebrala vprašanja.

Dobro smo morali poslušati.

Vprašanja so mi bila povečini lahka.

V ekipi smo bili trije: Jožek, Tadeja in jaz.

Med seboj smo se posvetovali,

kaj bomo odgovorili.

Če smo odgovorili pravilno,

smo dobili bombone.

Če pa napačno,

nam je Prešeren bombone vzel stran.

Na koncu je zmagala ekipa,

ki je imela največ bombonov.

Ne spomnim se, kdo je zmagal.

V kvizu bom še naprej sodeloval.

Nekaj smo se tudi naučili.

Zapomnil sem si,

da je naš največji pesnik imel ljubico.

Ljubici je bilo ime Primičeva Julija.

PUST ŠIROKIH UST V LENDAVI

Uporabniki enote Lendava

Pust je poln veselja in norčij.

Zato sta se Valerija in Meta našemili, preoblekli sta se v mamo z dojenčkom.

Obiskali sta našo enoto.

Uporabniki smo se jima od srca nasmejali.

Irena:

Dojenček se je jokal.

Ko smo mu dali zajčka, je dudo pljunil ven.

Katalin:

Dojenček se je v vozičku jokal,

mama mu je dala flašo z vodo.

Dojenček ji je rekel, da on pije samo sok.

Monika:

Dojenček je sedel mami v naročju.

Mama pa je rekla, da ji je pretežek.

Zato se naj vsede na voziček.

Ni je ubogal, ker mu je v naročju lepše kot v vozičku.

Bilo je super zabavno in smešno.

Jožica:

Dojenček se je v maminem krilu jokal.

Metal je na tla flaško.

Dojenček je rekel, da ne pije vode. On bi pil samo mleko.

HARMONIKAŠ

Patrik Pančor, enota Murska Sobota

Z atijem sva v Murski Soboti kupila harmoniko.

Prinesla sva jo domov.

Bil sem zelo vesel.

Takoj sem se vpisal v glasbeno šolo Jama v Murski Soboti.

Tja me je mama vozila iz Krplivnika.

Pot je bila zelo dolga.

Melodije pesmi so zapisane v črkah, ne v notah.

Vsaka črka ima svojo noto in tipko na harmoniki.

Z vajo sem si zapomnil vse črke na tipkah.

Zdaj igram že brez problema.

Vadim vsak dan.

Harmoniko sem v VDC prinesel na glasbeni dan.

Likovno ustvarjanje v BE Gornja Radgona

PIKNIK

Gabi Pevc, enota Ljutomer

Piknik Uporabnikov Zaposlenih in Staršev!

Piknik smo imeli Junija. Izvedli smo ga v Ljutomerski bivaljni enoti.

Uporabniki smo pri pripravi piknika pomagali zaposlenim. Imeli smo lepo vreme. Udeležilo se je veliko ljudi.

Ponudili smo jim pecivo, sok, kavo in sadje. Z doma Starejših so nam pripravili malico. Prišli so tudi z ostalih enot. Prijetno se je bilo družiti. Bilo nam je lepo.

RAD POMAGAM**Peter Pozderec, enota Ljutomer**

Z mamó sva zunaj sadila rože.

Skopal sem gredo.

Grabljal sem liste z velikimi grabljami.

Imamo jih na podstrešju.

Z mamó sva vlagala srbsko solato.

Likovno ustvarjanje v enoti Ljutomer

IZLET V SLOVENSKE KONJICE

Miroslav Horvat, enota Lendava

Liljana je rekla, da bomo šli na izlet.

Najprej nisem hotel.

Moja mama Majda me je prepričala, naj vseeno grem.

Že na avtobusu je bilo lepo, pogovarjali smo se in poslušali glasbo.

V mestu Slovenske Konjice nas je čakala ena gospa.

Povedala nam je zgodbo o zmaju, vitezu in deklicah.

Na kosilu smo bili na bio kmetiji.

V trgovinici so prodajali zelišča, mila in čokolado.

Ko smo se peljali, me je bilo strah.

Saj je cesta strma in ovinkasta.

Srečali smo tovornjak.

Tovornjak je moral voziti vzvratno, da smo lahko šli naprej.

Ni mi žal, da sem bil na izletu.

Naslednje leto bom spet šel.

IZLET ENOTE LJUTOMER

Izlet v Lendaro

Izšli smo se na avtobusni postaji v Ljutomeru, od tam smo se upokalniki in zaposleni odpeljali v Lendaro. Najprej smo se sestavili pri prijateljih v Lendaru. Nekateri so bili tam prvič. Bili smo lepo sprejeti, tam so nas počastili z lonloni, nato so nam pokazali VDC. Potem nas je pot z avtobusom vodila v Vinarjem, kjer smo si ogledali stolpe. Bilo je zelo zanimivo. Potem smo imeli kosilo v gostišču Puhan v Bogojni in kavo. Želim si še več takih izletov.

Alenka Makster

IZLET ENOTE MURSKA SOBOTA

Izlet v Rogaško

Lepega jesenskega jutra smo se odpravili na naš izlet.

Smo težko pričakovali izlet in se ga veselili. Najprej smo se ustavili na križnem vrhu.

Tam smo imeli malico. Ko smo se okrepili, smo nadaljevali pot v Rogaško Slatino.

Tam nas je sprejela vodička. Peljala nas je skozi čudoviti park, pripovedovala nam je o zgodovini, zgradbah in hotelih.

Povabila nas je na degustacijo Donata.

Poskusili smo več vrstev zdravilnih mači.

Ogledali smo si tudi kristalno choroano.

Pripravljen je bil pogrinjek za svečano večerjo.

Po ogledu smo se zunaj tudi slikali za gasilsko sliko.

Pot nas je vodila naprej do Rogatca.

V muzeju na prostem smo si ogledali studenec, poslopja, stare hiše, kozolce. Vodička je opisala zelo lepo, kako so nekoč živeli, jedli...

V stari hiši so pokazali kako so pekli kruh. Žulike je dobil tisti, ki je bil priden.

Tudi mi smo jih dobili. Ogledali smo si trgovino, ki je opremljena, kot nekoč.

Pri kovacu smo si izdelali žebje in na koncu smo vsi skupaj zapeli in zaigrali

na piščali. Piščali so si nekoč iz testike izdelovali.

Zatem smo se ustavili v Plaktelju.

To je vetrnarija, kjer imajo polno rož, kaktusov. Zlepimi vtisi in lačni šli na kosilo.

Suzi Jančarič.

SKUPNI IZLET BIVALNIH ENOT

Irena, Monika, Zvonko, Nataša in Marjan, BE Lendava

Irena, Monika, Zvonko:

V muzeju smo si ogledali stara vozila, starinsko pohištvo, kovačnico in vinsko klet.

Obiskali smo veterinarsko ambulanto.

Pogostili so nas s kavico in pecivom.

Ogledali smo si operacijo psičke.

Veterinar nas je povabil, naj ga še obiščemo.

Na kmetiji smo si ogledali dirkalne konje.

Konji tekmujejo na kasaških dirkah.

Na koncu smo večerjali v gostilni Pri Antonu.

Nataša:

Najbolj zanimive so mi bile stare blagajne in starinski pisalni stroj.

Všeč mi je bila lutka oblečena v policajko.

Marjan:

Zanimivi so mi bili stari avtomobili, mercedesi, bmw-ji in opli.

Občudoval sem rdeč moped, ki se zažene s pedali.

Všeč mi je bil tudi gramofon znamke Iskra.

Majda, Ivan, Mirko in Marinela, BE Gornja Radgona**Majda:**

Meni je bilo vse super.

Klet je bila zelo lepa.

Tomaž je bil živinozdravnik za mačke.

Sem zelo zadovoljna.

Ivan:

Pogače so bile vredne. Dobro je bilo.

Mirko:

Mali pes je bil. Malo je lajal.

Psa bi lahko imeli tudi v bivalni.

Sok je bil tudi dober.

Marinela:

Vse mi je bilo všeč.

Večkrat bi lahko imeli kratke izlete.

Toni in Janez, stanovalca BE Ljutomer**Toni:**

Videli smo starejše avtomobile, traktorje in kolesa.

Večerja je bila super.

Rad bi, da bi bilo več takih družabnih izletov.

Janez:

Ogledali smo si stara kolesa, kombajn in staro mlatilnico.

Videli smo konje, krave in bike.

Po ogledu smo šli na večerjo.

Jedli smo pice. Bile so dobre.

Vse je bilo v redu.

DOBILI SMO GOSTE

Zvonko Fekonja, BE Lendava

Na obisk sta prišla Luka in Marjan.

Onadva sta iz Golovca.

Marjan je slep.

Rad sem mu pomagal.

Popoldan smo šli v mesto.

Kupili smo ključek za shranjevanje fotografij.

Šli smo na sprehod okoli Bukovniškega jezera.

Tam je tudi izvir.

Z zdravilno vodo sem napolnil steklenice.

V slaščičarni smo spili kavo.

Luki sem tudi pokazal naše delavnice.

Pri nas je kupil lep vzglavnik.

Z Luko in Marjanom se večkrat slišimo po telefonu.

ČOKOLADA JE BILA SLASTNA

Maja Beden, BE Gornja Radgona

V VDC Šentjur mi je bilo lepo.

Šli smo na izlet in se družili.

Opazovali smo jelenčke.

V čokoladnici smo jedli čokoladke.

Šli smo tudi na kavo.

Irenci sem kupila darilo – zapestnico.

RADI KOLESARIMO

Branko Wolf, Andrej Rajbar in Milan Kramar, BE Gornja Radgona

Kaj vam pomeni kolesarjenje?

Branku in **Andreju** je super.

S kolesom se lahko pelješ daleč.

Milan pravi, da lahko s kolesom veliko vidiš.

Na križišču pa se moraš ustaviti.

Kako mora biti opremljeno kolo?

Branko pove, da mora kolo imeti luči in zavore.

Na glavi mora biti čelada.

Andrej pove, da na glavi moraš imeti čelado.

Gume morajo biti napumpane.

Za **Milana** je pomembno,

da oblečeš rumeno jakno.

Na glavi obvezno čelada. Potrebno je paziti.

Cesta ni igrišče.

Kam bi se radi peljali s kolesom?

Branko si želi na Slaveče.

Lahko bi šel po bližnjici.

Branko pove, včasih sem se sam vozil.

Andrej si želi na Petanjce.

Na pokopališče.

Milan bi se peljal k Zdenki.

Pove, da njegovo kolo kar dobro gre.

ŽELJA SE JE URESNIČILA

Andrej Rajbar, BE Gornja Radgona

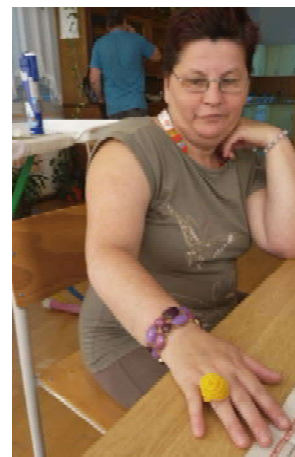

Imel sem željo. S kolesom se peljati v Petanjce.
Želja se mi je uresničila.
Dolgo že nisem videl tete, strica, Jožka in svoje hiše.
Jožek je moj prijatelj.
Teta je spekla torto.
Blizu hiše je voda. V vodi je čoln na vesla.
V Petanjce bi še rad šel.

KVAČKAM, KVAČKAM ...

Irena Kelenc, BE Gornja Radgona

Kvačkam največkrat zvečer.
Naučila sem se kvačkati prstane.
Rada bi se naučila kvačkati še torbice za telefone.

DAN ŽENA V ČAKOVCU

Jožica Čolnik, BE Lendava

Prijatelji iz čakovskega VDC-ja so nas povabili na praznovanje 8. marca.
Pripravili so nam zabavo.
V telovadnici so imeli živo muziko.
Mi smo prinesli pecivo.
Veliko sem plesala v paru in v skupini.
Bila sem zelo vesela in sem se dosti smejala.
Vse ženske smo dobile za darilo trobentice.
Trobentice smo doma posadile.
Upam, da bodo spomladi zacvetele.

DOBER TEK

Zaposleni kuhinje SODEXO V Gornji Radgoni

- Ko prihaja ura delitve malice, vam s srcem postrežemo in zaželimo »Dober tek«.
- Življenje je vrednota, ki jo znaš ceniti le »Ti«.
- Ko se srečamo v trgovini, je vedno lep pozdrav in nasmeš.
- In ko ura pol enajstih odbije, spet vaš nasmeš v jedilnici zasije.
- Z vami se učimo prisluhniti, poslušati, slišati! Učimo se razumeti in si vzeti čas, učimo se učiti in ne pomilovati!
- Ko ob enajstih slišiš Davorinov »Dobro jutro!« se zaveš, da se tvoj delovnik izteka.
- Ko jutro se nam slabo porodi in pridete vi, se nam sonce nasmeji!
- Pred božičnim časom nas vedno spomnite na svoje modelarske sposobnosti.
- Močni in pridni dečki, z veseljem nam priskočite na pomoč v kuhinji.
- ... ste božji dar z nalogo, da osrečujete ljudi ...

OSTANITE ŠE NAPREJ TAKO POZITIVNI IN VESELI!

Zvezdana Maruško, MIR Gornja Radgona

Januarja bo dve leti odkar se vsak dan srečujem z uporabniki VDC-ja. Ni dneva, ko ne bi vstopili k meni z nasmehom na licu. Pozdravijo me in se pozanimajo: »Kako si?«.

Včasih pa mi podarijo še bombonček ali topel objem.

Moram povedati, da mi že geste varovancev veliko pomenijo. Velikokrat mi s pozdravi in nasmehi polepšajo dan. Na njih se velikokrat spomnim tudi doma. Nekatere občudujem, s kakšno lahkoto opravljajo svoje dolžnosti. Posebno veseli so ob koncih tedna, saj mi vedno sporočijo, da jih dva dni ne bo in mi zaželijo lep vikend.

Ob praznikih pa nas na MIR-u razveselijo s svojimi izdelki, ki jih zelo radi kupimo, saj se vidi, da so narejeni z veliko ljubezni in veselja. Ostanite še naprej tako pozitivni in veseli!

Pohvalila bi še osebje VDC-ja, s katerim sem navezala prijateljski stik.

Lep pozdrav, HVALA!

POLEPŠATE NAM DAN

Antonija Berden, v.d. vodje OE, CŠOD Murska Sobota

Dragi varovanci!

Polni pozitivne energije, radoživosti, upanja, neposrednosti, optimizma, srčnosti in iskrenosti – to ste vi dragi varovanci, take vas poznamo in doživljamo zaposleni v Centru šolskih in obšolskih dejavnosti Murska Sobota.

Dopoldan, vsak delavnik, se srečujemo v prostorih jedilnice doma na Tomšičevi 15 v Murski Soboti – prej v prostorih dijaškega doma, od julija 2017 pa v prostorih Centra šolskih in obšolskih dejavnosti.

K nam prihajate na malico in zmeraj ste vedri, nasmejani, vaši veseli izrazi na obrazu tudi nam izzovejo nasmeh in optimizem. Da, res je. Vedno znova nam prinašate optimističen pogled na naš vsakdan in nas ohrabrujete pri reševanju težkih in neprijetnih nalog. Vaša vedrost daje meni in sodelavcem, moč in pogum za naprej. Hvala vam!

Veseli pa smo, če tudi nam uspe polepšati vam vaš vsakdan tako, kot ga vi znate nam.

Hvala vam za priložnost, da smo lahko del vaše zgodbe življenja!

In kako vas doživljajo zaposleni v Centru šolskih in obšolskih dejavnosti?

Darko (kuhinja): Poznam že vsakega posebej – po imenu, po tem kaj rad je in česa ne, po razpoloženju, s katerim se kdaj lahko pošalim. Rad poklepetam z njimi in se prilagajam njihovem razpoloženju. Lepo jih je videti in vesel sem, da lahko z njimi delim svoj vsakdan.

Roman (recepcija): So srčno komunikativni, neposredni, tudi zabavni in v vseh pogledih prijetni, pa iskreni.

Manica (kuhinja): Dobro jih že poznam, hitro opazim, kako so razpoloženi, saj se njihova čustvena nihanja hitro opazijo. Vem kako reagirati, komunicirati; lepo pa je, da imam priložnost biti del njihovega dne, tako tudi pridobivam pozitivne izkušnje.

Irena (vzgojiteljica): Njihova dobra volja, prijaznost in pozitivno razpoloženje so nam velikokrat lahko vzor.

Bernardka (kuhinja): Vsi varovanci so »fejst fajn«, vedno dobre volje in zelo dobro vplivajo na naše razpoloženje.

Matejka (računovodstvo): Vsakodnevno v dom prinašajo veliko dobre volje in pozitivne energije. To prenašajo na vse zaposlene in druge obiskovalce doma.

Bernarda (čiščenje): Polni so energije, večina je vedno nasmejana, radi poklepetajo z nami.

Nejc (projekt CŠOD): Ko jim rečem dober dan, čutim, da jim to res veliko pomeni. Resnično so veseli pozdrava.

Ivanka (pralnica): Zelo »fajn« jih je videti, osrečuje me srečanje z njimi. Res sem vesela, ko poklepetam z njimi in imam občutek, da so tudi oni veseli. Da, zelo pozitivno vplivajo name.

PESTRO IN STROKOVNO SODELOVANJE

Pozsonec Csoma Veronika, vodja Kolping Támogató és Foglalkoztató Központ Lenti

Varstveno delovni center Kolping iz mesta Lenti in njegove ožje okolice, zagotavlja invalidnim in avtističnim osebam dnevno varstvo od 7. do 17. ure. Invalidnim osebam nudimo še pomoč na domu, pri opravljanju vsakodnevnih opravil ter jim zagotavljamo potrebne prevoze. Na ta način jim je omogočena dostopnost do javnih dobrin, udeležbe na kulturnih in športnih prireditvah in s tem do ohranjanja stikov. V svoji okolici smo vzpostavili dobre odnose s številnimi ustanovami, ki opravljajo podobno dejavnost. Med drugim tudi z vami, z Varstveno delovnim centrom Lendava. Sodelovanje se je začelo na podlagi osebnega poznanstva pred več kot štirimi leti. Iz tega poznanstva se je izoblikoval zelo dober strokovni in prijateljski odnos.

Od meseca aprila smo v našem centru pričeli s programom razvojnega zaposlovanja, pri njegovem uresničevanju pa smo dobili veliko pomoč in podporo s strani VDC-ja Lendava. Posebej bi izpostavila nesebično pripravljenost Liljane Novak in Judite Varga. Pri premagovanju začetnih ovir sta našemu osebju nudili veliko praktičnih nasvetov, na njiju smo se kadarkoli lahko obrnili z našimi vprašanji.

V zadnjih letih smo sodelovali v številnih skupnih programih. Skupaj smo se udeležili dogodka ob dnevu zdravja v Murski Soboti, v Avstriji smo imeli priložnost, da smo preživeli nepozaben dan, kar je bilo posebno doživetje za varovance, ki še nikoli niso bili v tujini. Imeli so možnost zaznati kulturo, jezik in mentaliteto druge države. Tedensko se srečamo v centru Bánffy na skupni aerobiki.

Folklorna skupina je s kakovostnim programom že večkrat nastopila na vsakoletni prireditvi Igre brez meja v Lentiju. Na tekmovanju smo se tudi pomerili med seboj.

Skupaj smo proslavljali že Dan žena. Božična prireditev pa je bila še posebej praznično obarvana in prijetno topla. V Szentgyörgyvölgyu je v keramični delavnici vsakdo lahko poskusil, kako oblikovati in pripraviti lončene posode. V Tormaföldu smo v konjeniškem centru spoznavali živali, pogumnejši so celo jahali.

Na svetovni dan invalidov sta obe instituciji pripravili skupno gledališko igro, ki je bila zelo uspešna tako na Madžarskem, kot tudi v Sloveniji. Kratko zgodbo je napisala Liljana Novak. Strokovnost vodje institucije potrjuje tudi dejstvo, da so bile vloge popolnoma osebno prilagojene - upoštevajoč sposobnosti in zmožnosti posameznikov. Ure, ki smo

jih preživeli na vajah, so potekale v dobrem razpoloženju. Prebudil se je ekipni duh, izoblikovala so se nova prijateljstva. Kljub resnemu delu smo se veliko smejali in šalili.

Trenutno se uporabniki srečujejo večkrat na mesec, osebje pa vzdržuje skoraj vsakodnevne stike. Od skupnega sodelovanja veliko pridobimo vsi. Stalni delovni stiki pozitivno vplivajo na vse. Medsebojno delijo svoje znanje, izkušnje in dobro prakso, kar pripomore k dvigu kakovosti strokovnih standardov. Širi se znanje uporabnikov, dobijo možnost vpogleda v življenje invalidnih oseb v drugi državi, spletejo se prijateljstva, ki jih skupna doživetja, skupne izkušnje in skupne naloge še bolj povezujejo in utrjujejo!

Tudi v nadaljnje si bomo na obeh straneh prizadevali vzdrževati in ohranjati ta vzoren primer sodelovanja in prijateljstva ter ga še naprej razvijati.

MOJA IZKUŠNJA

Blanka Veljko, prostovoljka v enoti Ljutomer

Sem Blanka Veljko, prostovoljka v VDC Ljutomer. Trenutno sem brezposelna ter prijavljena za Zavodu za zaposlovanje. Ko pomislim na stvari, ki jih želim početi v življenju, je med njimi vsekakor solidarna pomoč ljudem. Prostovoljno delo me zelo veseli in mi predstavlja zadovoljstvo. Uporabniki ter zaposleni v VDC Ljutomer so me lepo sprejeli in tudi jaz njih. Vsak od uporabnikov je poseben, topel, iskren ter prisrčen.

Pred časom sem bila vabljen z njimi na izlet v Lendavo. Ogledali smo si stolp Vinarium. Imeli smo lepo vreme, bilo je enkratno. Obiskali smo tudi VDC Lendava, kjer smo pokramljali ter se spoznali z njihovimi uporabniki. V vasi Bogojina smo imeli še zelo dobro kosilo. Ta septembrski izlet je bil čudovit.

POSTALI SMO PRAVI PRIJATELJI

Franč Špilak, direktor Doma starejših Lendava

Z uporabniki in zaposlenimi lendavske enote VDC-ja sem se prvič srečal leta 2011.

Ko sem prvič vstopil v prostore, mi je bilo kar nerodno, a so me vsi najprej pozdravili. Počutil sem se, kot da bi bili že stari znanci ali celo dobri prijatelji. To domačnost poznam iz svojega otroštva, ko smo se še vsi pozdravljali. Učili so nas, da je tako prav. V večjem mestu smo velikokrat imeli težave, če smo pozdravili koga, ki ga nismo poznali.

Danes vemo, kaj je prav in kaj ne. A se še pogosto zgodi, da s težavo pozdravimo ali sploh ne, ali pa se mimoidočemu preprosto izognemo. Nekoč so otroci pozdravljali starejše ljudi, njim pa je bilo gotovo toplo pri srcu, da jih je nekdo opazil in se jim nasmehnil. Obujamo stare običaje, pri tem pa pozabljamo, kaj pomeni nekomu nakloniti nekaj časa in ga osrečiti s pozdravom.

Pogosto si mnenje o nekom ustvarimo in usidramo v naš spomin na podlagi prvega vtisa. Tudi moja predstava o vas je bila posledica prvega stika. Večkrat se sprašujem, kakšno bi bilo naše prvo srečanje – če bi bili takrat jezni, razdraženi ali slabe volje, do česar bi seveda imeli vso pravico. Tudi sam imam kdaj slab dan in vstanem z »levo nogo«. To še najbolj občutijo moji najbližji, a ko odidem iz dvorišča, se trudim, da nihče ne bi opazil kakšne volje sem. Tako so me namreč učili in naučili doma in v šoli.

Kar nekajkrat sem prišel na obisk k vam, in lahko rečem, da nikoli ni imel nihče pri vas slabega dne. Zato lahko mirno zaključim, da je dobro vzdušje pri vas enostavno vaš način življenja in dela. Končno več nisem bil pod vtisom prvega stika z vami.

Na srečo se srečujemo vsak dan in naj povem, da mi je v veliko veselje in zadovoljstvo, ko opazujem vašo dobro voljo. Ne privoščite si, da bi imeli slab dan, ker veste, da bi bili potem žalostni, a to nočete biti. Veste, da je življenje lahko lepo in tako imate potem vsak dan razlog, da ste veseli in dobre volje.

Vesel sem tudi jaz, da ste naši sosedge. Dober sosed je včasih več vreden kot sorodnik, zato upam, da se bomo še naprej pogosto srečevali.

Ko potrebujete naše prostore, vam jih vedno prijazno odstopimo. Vi nam pripravite nastop, takrat vam vsi, skupaj s stanovalci, zaploskamo in vas na ta način nagradimo za vaš trud, ki ste ga vložili v ta in še mnoge druge nastope.

Želim vam, da bi ostali vedno takšni kot ste, brez slabih dni, saj boste tako dobre dneve in veselje prinašali tudi k nam. Čeprav bo zunaj dež ali megla in zaradi tega ne bomo

videli sonca, vemo, da boste prav vi tisti, ki nam boste prinesli dobro voljo ter sončne dneve.

Prav vi boste k nam prinašali sonce in boste naše sonce.

PRISRČNA POMOČ

Jolanda Prelec – Lainščak, univ. dipl. ing.

Zazvoni mi telefon. Le s težavo pridem do slušalke, saj zaradi operacije desne noge pri hoji še vedno uporabljam bergle. Na drugi strani žice je moja dobra prijateljica, ki me razveseli z novico, da je dobila telefonsko številko VDC-ja Murska Sobota, ki izvaja zeleni program, kar pomeni, da uporabniki pokosijo travo na dvorišču. Takoj pokličem in se mi oglasi prijazna vodja. Pogovor steče in naslednji dan so pri meni njihovi dečki. Kosilnica je pripravljena in košnja veselo steče. Prav srečna sem, da sem jih našla. Pristrčni so in delo hitro in dobro opravijo. Takoj se z gospodom Robijem – inštruktorjem dogovorim za nadaljevanje sodelovanja. Še posebej pristrčen je Roman, ki mi tako sočutno pove, da jih naj le pokličem, ko bom kaj potrebovala; vse mi bodo naredili. Bolj tih je Mario, dela pa pridno!

Med delom opazujem, kako Robi usmerja delo obeh fantov, ki ga pridno poslušata in delata po navodilih. Tudi Robi dela z njima! Tako je košnja hitro opravljena; zadovoljna sem jaz in tudi moji kosci. Po delu se malo osvežijo, me pristrčno pozdravijo in gredo dalje, prihodnjim dogodivščinam naproti.

Srečujemo se vsakih deset dni, da mi moji »zelenci« uredijo dvorišče. Zelo jih pogrešam med počitnicami, ko jih ni. Takrat mi pomaga vreme, saj je suša in trava raste zelo počasi ali sploh ne. Po počitnicah se fantje vrnejo, mi pokosijo travo in se z veseljem lotijo tudi drugih del. Nič jim ni težko! Kako so pripravljeni pomagati! Tega marsikdo ne naredi. Med nami so se stkale prav pristrčne vezi in vesela sem, da je tako. Po zimskem mirovanju narave se bomo spomladi ponovno srečali na mojem dvorišču. V tem času pa želim mojim »zelencem«, pristrčnim fantom Romanu, Robiju in Mariu vse najlepše. Prav ganile so me Romanove besede ob zadnji priliki, ko mi je tako pristrčno povedal, da naj ga pokličem tudi, ko bo zapadel sneg, saj mi ga bo z veseljem kidal. Res lepo!

Hvale vreden je trud posameznikov VDC-ja Murska Sobota, ki z nesebičnim delom pomagajo svojim varovancem uresničevati želje, sanje. Vlivajo jim samozavest in nudijo oporo – vse za lepše, znosnejše življenje!

RAZLIČNOST

Lea Vidovič, mag. psih., individualna habilitatorka v VDC-ju Murska Sobota

V današnjem sodobnem in hitrem svetu, v katerem nam ostaja vse manj časa za kvalitetne medosebne odnose, postajamo odtujeni – od sebe in od ljudi okoli nas. Odtujenost nas zapira v lasten svet, zato kot družba postajamo slepi za potrebe oseb z motnjo v duševnem razvoju. Tako kot vsi mi, imajo tudi osebe z motnjo v duševnem razvoju potrebo po socialnih stikih, po varnosti, po ljubezni in seveda po zaposlitvi. S prihodom v VDC Murska Sobota sem si potrdila prepričanje, da Centri za varstvo, vodenje in zaposlitev pod posebnimi pogoji tem osebam omogočajo zadovoljevanje njihovih psiholoških potreb. S tem jim krepijo občutek pomembnosti ter povezanosti z ljudmi, s katerimi so vsakodnevno obdani. Tega ni mogoče doseči brez zaposlenih, ki pri delu z njimi sledijo pomembnim vrednotam in načelom. Ta načela slonijo na spodbujanju k samostojnosti, k samopotrjevanju, h krepitvi občutka sprejetosti, k spoštovanju in sprejemanju različnosti.

Sama si večkrat zastavim vprašanja »Kaj je različnost? Kako smo si med seboj različni? Ali lahko sploh govorimo o normalnosti?« Različen ni le človek, ki ima motnjo v duševnem razvoju, različen je tudi človek, ki ne misli tako kot vsi ostali, ki se zna postaviti zase in povedati kaj čuti, misli in želi. Različni smo vsi in vsak posebej. Zakaj torej ne bi enkrat te različnosti sprejeli in v njej videli nekaj kar krepi, ustvarja in druží?

Sama sem naše uporabnike doživela kot različne, vsak je edinstven. Seznanila sem se z značilnostmi njihovega funkcioniranja, vedenja, čustvovanja ter njihovim načinom doživljanja samih sebe ter sveta okoli njih. Skozi pogovore slišim njihove želje, pričakovanja in stiske. Zraven pa leti negativnih in pozitivnih čustev, ki jih izražajo na iskren in neposreden način, so polni življenja in zadovoljstva ob majhnih stvareh. Izhajajoč iz znanja in izkušenj jim želim pri svojem delu z njimi dati največ, a kljub temu se mi včasih zdi, da ne dobijo vsega tistega, kar potrebujejo. Včasih se mi celo zdi, da na trenutke od njih dobivam več, kot dajem. Tako kot se lahko učimo iz izkušenj drugih, se tudi jaz učim iz njihovih življenjskih izkušenj.

Vsi mi pri delu z osebami z motnjo v duševnem razvoju delamo napake, ker jim v skušnjavi, da mi že vemo, kaj je za njih dobro, ne damo dovolj možnosti in pravic, da se o sebi odločajo sami. V tej skušnjavi bomo vedno, vendar je pomembno, da pri sebi ozavešimo naša prepričanja in jim omogočimo oblikovanje lastnega življenja. S tem jim damo ne le pravico do izbire, temveč tudi pravico biti različen.

OD ČAKOVCA DO LENTIJA

Judita Varga, varuhinja enote Lendava

V okviru projekta Vseživljenjsko učenje (TVU), smo se v enoti odločili, da bomo izpeljali delavnico z naslovom Čarovnija iz papirja. V njej bomo našim prijateljem na Hrvaškem in na Madžarskem pokazali, kako izdelujemo reciklirani papir.

Ko sem udeležencem na začetku pokazala časopisni papir, nato pa še izdelano škatlico, kar niso mogli verjeti svojim očem. In tako smo pričeli čarati.

V prvem delu smo časopisni papir natrgali, ga namočili čez noč in premešali, da smo dobili primerno zmes. Ko smo ga vzeli iz okvirja, smo ga posušili na vrvici.

V drugem delu smo pričeli izdelovati škatlice iz že prej pripravljenega papirja. Bile so različnih oblik in velikosti: majhne, velike, pravokotne in kvadratne ...

Nato smo jih okrasili s suhimi rožami iz herbarija. Vsak uporabnik je izdelal in okrasil svojo škatlico in jo odnesel domov.

Večina udeležencev je bila navdušena nad prikazano »čarovnijo«. Na Hrvaškem nas je posnela tudi lokalna TV, na Madžarskem pa so nas prosili, če lahko delavnico ponovimo in jim ves postopek še podrobneje razložimo.

RADI USTVARJAMO

Melita Palatin, varuhinja enote Gornja Radgona

V Gornji Radgoni smo v letu 2017 začeli z likovno dejavnostjo. Vanjo je vključenih deset uporabnikov, ki radi ustvarjajo. Ustvarjanje je ena izmed zelo zanimivih in koristnih dejavnosti za vsakega posameznika. Ustvarjamo radi vsi, tako mladi, kot tudi malce starejši: šivamo, režemo, lepimo, rišemo, barvamo, gnetemo glino...

Na ta način si krepimo domišljijo, kreativnost in samostojnost. Vse naštetu pa pripomore k boljšemu počutju ter s tem vsi skupaj veliko pridobimo. Ugotavljam, da uporabniki pri tej dejavnosti neizmerno uživajo, saj se lahko kreativno izražajo in zmeraj tudi nekaj ustvarijo, dosežejo. Tako raste tudi njihova samozavest.

Vsak mesec smo ustvarjali na drugo temo, ki nam je bila takrat blizu. V mesecu februarju, na primer, smo izdelovali srčke in maske iz papirja. V marcu smo materam in očetom naredili rože iz krep papirja ter napisali voščilnico. V aprilu smo šivali in polnili jajčka iz blaga. V mesecu maju smo gnetli glino in delali izdelke iz nje. V času dopustov smo risali na temo morje. V mesecu septembru pa smo izdelovali zapestnice prijateljstva.

Skratka, imamo se »FAJN«.

USTVARJALNOST NAS POVEZUJE

Renata Čuček, varuhinja BE Gornja Radgona

V tem letu smo v ustvarjalni skupini nadaljevali z izdelovanjem mozaika na stopnišču. Med že izdelana lika je posijalo sonce. Oba lika bo namreč povezoval motiv s pogledom v naravo.

Nekaj izkušenj smo že imeli. Na dvorišču smo si postavili mize in razstavili ploščice. Nato smo izbrali najbolj primerne, jih lomili, sestavljali motiv in jih na koncu prilepili na steno. Naučili smo se nove tehnike izdelovanja, ki je za stanovalce lažja. Vedno smo si izbrali lep sončen dan. Člani ustvarjalne skupine so bili pri načrtovanju in iskanju idej zelo aktivni, ves čas so kazali veliko zanimanje. Najbolj navdušena sta bila Mirko in Alojz, pridružili sta se nam še Irenca in Maja, ki sta se v bivalno enoto priselili v tem letu. Obe sta zelo ustvarjalni.

Skoraj ni minil dan, ko me ne bi Mirko, najbolj zagret pri tem delu, vprašal: »Nata, kdaj bomo delali mozaik?« Težko so razumeli, da moramo pred mozaikom opraviti še druge obveznosti.

A to smo prekršili na lep sončen dan, ko se je skupina utrujenih stanovalcev vrnila iz letovanja v Topolšici in se nam z navdušenjem priključila. Večerilo se je, mi pa kar nismo in nismo mogli prenehati z ustvarjanjem mozaika. In prav nič nas ni skrbelo, da je kakšna naloga zaradi tega ostala nedokončana.

Vse skupaj, posebej pa Mirka, že danes skrbi, ali bomo drugo leto imeli dovolj denarja za nakup materiala, kje ga bomo kupili in kako bi sami organiziral prevoz.

Sprašujejo se tudi, ali bodo obiskovalci, ki prihajajo na ogled naše enote, veseli, ko bodo videli, kaj nam je uspelo narediti.

ZA NASMEH IN STISK ROKE IMAMO VEDNO ČAS

Mag. Silva Bohnec, tehnologinja v VDC-ju Murska Sobota

Rada imam jutra. Jutra, ko se sonce prebija skozi meglice in vem, da mi dan obeta nova, lepa doživetja, polna optimizma. Rada imam nasmejane, prijazne in pozitivne ljudi.

Rada imam toplino doma.

Ko sem prišla prvič v VDC, me je prevzel občutek, da sem doma. Da sem našla kraj in ljudi, med katerimi se počutim preprosto srečna...

Tudi moj stric Lojze je bil veliko let vključen v VDC. Ko je moja mama, njegova skrbnica, prihajala z druženj v VDC-ju, mi je znala reči: »Silva, ti bi morala delati v VDC-ju«.

Vedno je poudarila srčnost in potrpežljivost zaposlenih.

Pred časom sem se znašla na razpotju moje nadaljnje poklicne poti in želela sem si delati le dobro, pomagati drugim - ter pri delu uživati. Prišla je priložnost za delo v VDC-ju in takoj sem vedela, da je to to.

Delo tehnologinje je predvsem zelo dinamično in pestro. Prizadevam si, da bi preko izdelkov in storitev povečali našo prepoznavnost v okolju. Želim si, da čim več ljudi prepozna vrednost naših izdelkov, saj so ustvarjeni z veliko vztrajnosti in dobre volje.

Sama sem ponosna nanje. Ponosna sem na ljudi, ki jih ustvarjajo.

Uspelo nam bo z nadaljnjo predanostjo delu, z zavedanjem, da delamo za skupno dobro, s timskim duhom vseh nas, zaposlenih in uporabnikov.

Vem, da lahko skupaj dosežemo veliko.

Rada imam ta poklic. Rada imam hrepenenje in željo po napredku ljudi, ki me obkrožajo.

Želim, da bi prav vsak uporabnik skozi delo in ustvarjanje lahko izrazil svoje sposobnosti in talente, tudi tiste, še neodkrite. Da bi jih tudi sama videla in prepoznala.

Želim si, da bi uporabniki in vsi zaposleni verjeli v lastne ideje, jih uresničili, se naučili kaj novega in izrazili ter odkrili občutek lastne vrednosti.

Tudi sama se vsak dan učim. V sedanjem hitrem tempu življenja sem se v VDC-ju naučila zelo pomembne lekcije – VEDNO IMAMO ČAS. Čas, da se ustavimo, stisnemo roko, se objamemo, četudi le za minuto. Nič ni tako pomembno, da ne bi moglo počakati. Kajti droben stisk roke in nasmeh nam lahko polepšata dan. Le kaj je lahko lepše?

POGOVOR O NADALJEVANJU ZGODBE

Člani samozagovorniške skupine enote Ljutomer

Slike zgodbe so pridobljene iz: Sanders, P., Myers, S., Lacy, M. in Leitgeb, S. (1999).
Ljubezen, sovraštvo in druga čustva. Ljubljana: DZS

*Tina, Leon, Sara in Matic so se vračali iz delavnic proti domu.
Na poti so se pogovarjali.*

*Leon in Matic sta odšla v svojo smer.
Leon je vprašal Matica kaj si misli o Sari.*

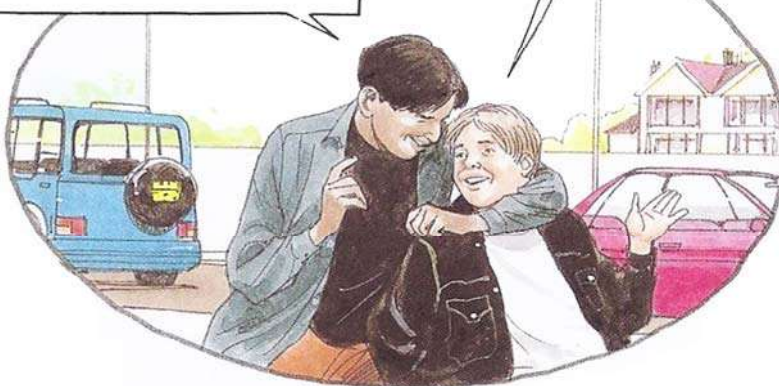
Sara je super punca.
Je zabavna in prijazna.

Te lahko nekaj vprašam?
Kaj si misliš o Sari?

Zakaj me sprašuješ o Sari?
Si se zaljubil vanjo?

Sara mi je res zelo všeč.
Rad bi jo povabil na
pijačo.

Po

Na pijačo bi rad povabil Saro. Zelo mi je všeč.
Ona je mogoče zaljubljena v drugega fanta.
Ne vem kaj na storim.

?

Odgovori na vprašanje:**KAJ BI TI SVETOVAL LEONU?****Gabi:**

Leon naj zbere pogum.

Leon naj Saro povabi na zmenek.

Janko:

Leon, pogovori se s Saro.

Povabi Saro na pijačo.

Leon lahko prosi prijatelja za pomoč.

Andrej:

Leon se naj prepriča, v koga je Sara zaljubljena.

Saro lahko povabi na romantično večerjo s svečkami in vročo čokolado.

Če je Sara zaljubljena v drugega, naj ne **dreza** vanjo.

Adrijana:

Leon naj se bori za Saro.

Za ljubezen se je treba boriti.

Leonida:

Leon se naj potrudi za Saro.

Bojan:

Leon naj Sari kupi šopek rož.

Saro naj povabi na zmenek.

ŽELJE ZA NAŠE NAJBЛИŽJE V LETU 2018

Člani samozagovorniške skupine, enota Gornja Radgona

Mojca:

Svoji družini želim zdravja in veliko denarja, da bi bili v letu 2018 bogati.

Majda:

Želim, da bi moja brata še naprej imela službo.

Ponosna sem na njiju.

Svojemu inštruktorju pa želim, da še naprej ostane tako dober do mene.

Ivan:

Za svojo mamo si želim, da bi bila še naprej zdrava.

Branko:

Svoji družini želim zdravja.

Zdravje je najpomembnejše v življenju.

Prav tako jim želim, da se jim uresničijo želje.

Gregor:

Svoji mami želim, da bi bila srečna.

Oče pa naj še naprej počiva v miru.

Sebastjan:

Svoji mami želim, da bi v naslednjem letu manj delala.

Preveč je utrujena.

Srečko:

Svoji družini želim, da bi se dobro razumeli med seboj in bi vsi bili zdravi.

TEŽKE BESEDE

Štempljati pomeni s kartico prijaviti svoj prihod in odhod.

Pejnezi pomeni denar.

Štuplini so zamaški.

Zamorjen pomeni biti zelo slabe volje.

Termostat meri temperaturo prostora.

Zastopati pomeni, da na sestanku govorim o svoji enoti.

Mnenje pomeni misliti o stvareh.

Šnops je vrsta igre s kartami.

Veteran je starejši igralec v ekipi.

Reprezentanca pomeni ekipo, ki igra za državo.

Transparent je kos blaga ali papirja, na njega napišejo navijači spodbudne besede.

Aranžirati pomeni lepo urediti.

Brod je prevozno sredstvo za prevoz čez reko.

Projekt je novo skupinsko delo, ki ga mislimo narediti.

Donacija pomeni denarno darilo.

Vogrski pomeni madžarski.

Pozvačin je človek, ki vabi ljudi na gostijo.

Štancati pomeni izrezovati s pomočjo stroja.

Drezati pomeni nagajati, delati nekomu nekaj, kar mu ne paše.

